

[Steen.]

en Indfrielse af det Tilsagn, der blev givet Folketingsudvalget i Maj i Fjor.

Jeg erkender naturligvis, at det var de Ministre, der gav Tilsagnet, og som havde Sommeren til at beskæftige sig med denne Sag, der havde den naturlige Pligt til at gøre det, men jeg haaber, de nuværende Ministre alligevel vil tage Hensyn til, at Ønsket om, at en saadan Undersøgelse blev foretaget, var et Ønske fra det samlede Udvalgs Side, og havde de ærede Medlemmer, der stiller Forslaget til Beslutning, begrænset sig til den Realitet, der knytter sig til det første Stykke, tror jeg, de derved vilde have tjent Sagens hurtige Afgørelse mere end ved den Maade, Sagen nu er grebet an paa. I hvert Fald maa jeg for mit Vedkommende sige, at naar man nu samtidig rejser saa store, omfattende Problemer som dem, der rejses i andet Stykke, anser jeg den eneste rigtige Fremgangsmaade at være den, at vi tager hele Spørgsmaalet op til nærmere Prøvelse i et Udvalg.

Alfred Jensen: I Fjor gav vi ogsaa Udtryk for, at der var et Problem angaaende Forsikringsforbundet for Handel, Industri og Haandværk, og vi har naturligvis afventet Beretning om Undersøgelserne angaaende disse Virksomheders Forhold. Jeg kan erklære mig saa nogenlunde tilfreds med de Oplysninger, der er givet her, de bekræfter for os vor Opfattelse af, at der ikke var saa stort et Problem, som der var for de andre Forsikringsforbund, hvis Forhold vi ordnede i Fjor Sommer ved et Statstilskud. Men vi erkender, at der her ligger store Spørgsmaal, som egentlig fortjener en nøjere Undersøgelse, og derfor er vi interesseret i Deltagelse i det Udvalgsarbejde, der vil komme til at foregaa.

Den anden Del af Forslaget maa jeg stærkt fraraade, ligesom jeg forstaar samtlige Partier, bortset fra Forslagsstillerens, gør det. Til de Følger, som Handelsministeren har omtalt vilde komme, hvis man gik ind paa Tanken om Erstatning for Driftstab, kommer ogsaa andre Problemer, som maa tages op. Jeg tænker paa, at adskillige Borgere her i Landet ikke har faaet fuld Erstatning for de Tab, de led under Besættelsen, ja, der er adskillige, der overhovedet ingen Erstatning har faaet. Til dem, der ikke har faaet fuld Erstatning, hører adskillige Medborgere, som har siddet i Fængsel her i Danmark eller i Koncentrationslejr i Tyskland, eller har været illegale her i Landet eller i Udlandet; der er des-

uden adskillige, der har levet illegalt her i Landet, som overhovedet ikke har faaet nogen som helst Erstatning for de Tab, de har lidt. Saa skal man til at tage Problemet: Erstatning for Driftstab op, maa man ogsaa have disse Problemer med.

Op paa samme Maade stiller Forholdet sig med den sidste Del af Forslaget, hvori der tales om fuld Erstatning for privat Indbo. Her er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen i, at skal man til at tage det Problem op, maa det ogsaa overvejes, om der ikke skal være en Udligning for Forsikringen af Indbo i Byerne og paa Landet.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at vi imødeser Sagens videre Udvikling med Interesse.

Tredie Næstformand (Jørgen Jørgensen):

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Møller): Den højtærede Handelsminister gjorde nogle Bemærkninger om, hvorledes jeg paa Frederiksberg havde talt om disse Forhold, da det drejede sig om en stor Del af Frederiksbergs Bygningsmasse, der blev ramt af Bomber, og den højtærede Minister talte meget sarkastisk derom. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, om han i dette Forhold er villig til at gøre, hvad jeg gennemførte paa Frederiksberg. Hvis han er det, saa er denne Sag klar for Stk. 2's Vedkommende. Jeg gennemførte en Bevilling fra Frederiksberg Kommune paa 1 Mill. Kr., hvilket var mellem en Trediedel og en Fjerdedel af Differencen mellem det opgjorte Indbotab og det Tab, som Forsikringen dækkede, og hvis den højtærede Handelsminister har en lige saa aabenhjertig Indstilling over for Tingene, som jeg har haft i det Forhold, han saa sarkastisk omtalte, saa har denne Debat ført til, at den højtærede Handelsminister næppe kan finde Udvej for at afvise at stille et lignende Beløb til Raadighed til Billighedserstatning — naturligvis i Forhold til den Difference, der er mellem Frederiksberg Kommune og den høje Statsmagt, som den højtærede Minister repræsenterer.

Det, der er Tale om her, er et Forslag til Beslutning, hvoraf det maa fremgaa for de ærede Medlemmer, herunder ogsaa de højtærede Ministre, at der ikke kan være Tale om nogen udtømmende Beskrivelse af, hvad man skal tilstræbe at naa, ellers vilde man jo have anvendt Lovforslags Form. Men jeg indrømmer, at denne Sag er saa